

защото съ жена хоратъваше: обаче никои не рече: що искашъ; или що хоратишъ съ нея;

28 ѿстави прочее стѣмна та си жена та, и ѿиде въ градътъ, и рече на челоуѣцъ те:

29 Влѣте да видите челоуѣка, който ми рече сичко що самъ направила: да не бже той Христосъ;

30 И ислѣзоха изъ градътъ, и идеха кже него.

31 И по междѣ това молѣха го оученицы те мѣ, и говореха: оучителю, гдѣ.

32 И той имъ рече: азъ имамъ истѣе да имъ, който вше не знѣете.

33 Говореха прочее оученицы те по междѣ си: да ли мѣкой мѣ донесе да гдѣ;

34 Рече имъ Исусъ: мое то гдѣнѣ ѣ да сотворимъ вола та на оногова който ме ѣ пратилъ, и да свршимъ работа та негова.

35 Не говорите ли вше, че тоще чѣтыри мѣсацы има, и жѣтва та ще дойде; ѣто ви говоримъ, повдигнете си очи те, и виждѣте нивы те че са вѣлш вече за жѣтва.

36 И който жне, зѣма заплата, и севира и плодъ въ живѣтъ вѣчный: за да се радѣва заедно и който сѣе, и който жне.

37 Защото въ това (не-

що), слово то ѣ истинно, че дрѣгъ ѣ кѣйто сѣе, а дрѣгъ който жне.

38 Изъ въ пратицъ да жнете, гдѣто вше несте се продали: дрѣги се продаха, а вше влѣзохте въ тѣхншатъ трѣдѣ.

39 И ѿ оный градъ мнозина ѿ Самарѣне те повѣроваха въ него за слово то на онаа жена, който свидѣтелствѣваше, че ми рече сичко што самъ оучинила.

40 Когато дойдоха прочее Самарѣне те при него, молѣха го да ѣстане оунихъ: и преседе тамъ два дни.

41 И тоще по мнозина повѣроваха за слово то мѣ.

42 И на жена та говореха: зашто вече не вѣрѣваме за твоѣта дѣма: защото нѣа самѣ чѣхѣме и знѣеме че тоа ѣ воистиннѣ спаситель мѣрд Христосъ.

43 И по два дни послѣ ислѣзе ѿ тамъ, и ѿиде въ Галѣлеѣ.

44 Защото самъ Исусъ свидѣтелствова, че и роковъ во отѣчество то си нѣма чѣсть.

45 Когато прочее дойде въ Галѣлеѣ, прѣаха го Галѣлеѣне те, понеже вѣха видѣли сички те (чѣдегѣ) който сотвори во Иерусалимъ въ празникатъ: защото